

מנפח הבנאלונים

אם היתה למושהו התרשמות אחרת מכל הפרשה, אהוד אולמרט אינו אחראי לכך. נכון גם ששר-המיטרה שלמה הילל, שרק שלושה שבועות קודם לכן שיבח מעל במת-הכנסת את מיבצעי הביטחון הפרטיים של אולמרט, חזר-בו לפתע מהתלהבותו. בנוסף נוסף בכנסת תקף את אולמרט בביטויים חריפים. למרות שלא נקב בשמות, היה ברור למי הוא מתכוון, כאשר דיבר על אותם המגלים פשעים בגווילי עיתונים ישנים, ובכילות של בית-קפה.

„בין השאר הוא התכוון ודאי גם אלי“, מודה אולמרט. „אבל הוא עצמו צריך להסביר איך זה, שלושה שבועות אחרי שהוא מביע הערכה לחקירה המרשימה שערכת, הוא אומר דברים כאלה. הוא צריך להסביר זאת, ולא אני. אני לא עובד עם המיטרה. אני לא חייב לו כלום, והוא לא חייב לי כלום.“

ושבו, אולמרט אינו אחראי אם מישחו קיבו התרשמות אחרת.

למרות כל זאת, ולמרות הפיתות המדאיג באמינותו ובדימויו, אין להפחית מחומרתו ומעוצמתו של האישום שהטח אולמרט בקציני צה"ל.

אחת מהשתיים: או שהאיש הוא אחראי ושקול, ויודע על מה הוא מדבר, ואז מחייבים הדברים חקירה יסודית ואחראית: או שהוא שרלטן, המפריח האשמות והחשדות לכל עבר, והמנסה להיבנות על ציד-מכשפות ללא אבחנה, אפילו תוך פגיעה בצה"ל — ואז חשוב להאיר עובדה זו לעיני הציבור.

שיחה עם

קצין בכיר

ייתכן שהמדינה היתה עוברת לסדר-היום על האשמותיו החמורות של אולמרט, ומניתה לו לחפש כותרות אחרות, לולא קם מישחו שהעניין בכלי-זאת היה איכפת לו.

קצין בכיר (מיל.) של צה"ל, שלא מזמן פשט את מדיו, נעלב מההאשמה הכוללת, שהטח הבלש האמין אודי בקציני צה"ל. „צה"ל התרגל אומנם לספוג כל מיני עלבונות“, אמר, „אבל זה כבר באמת יותר מדי.“

הקצין ביקש להיפגש עם הח"כ נכדש, קבץ ממנו מידע מדויק בקשר להאשמותיו כדי שיוכל, אולי, להזהיר את שירותונות צה"ל מפני אנשי העיוס-התחתון שבקרב הקצונה הבכירה.

הקצין הבכיר (מיל.) רצה לדעת אל מי בדיוק התכוון אולמרט, כאשר הפחיד את הציבור בכך ש„קצינים לא כל-כך זוטרים“ מנסים להשתלט על העולם-התחתון. הפגישה נערכה במלון ירושלמי, בתנאים קונספירטיביים כימעט, אחרי שאורגנה באמצעות מתווכים, כדי למנוע איר הבנות בין הצדדים, שלא יתכחשו בעתיד לדברים שייאמרו במהלך השיחה, הוסכם על הקלטתה במכשיר-הקלטת, הדי ציטטות המובאות להלן, נלקחו מתוך סרט-ההקלטת של אותה שיחה.

הקצין: „יש לך נתונים ושמות של קציני צה"ל...“

אולמרט: „כן...“

הקצין: „את זה צריך להראות לצה"ל... אנחנו חייבים לדעת על-כך...“

אולמרט: „כן...“

הקצין: „אולי יש בין האנשים שציינת גם אלופים או קצינים שיש להם סמכויות פיקודיות, וזה עניין חמור מאד...“

אולמרט: „כן...“

הקצין: „אם יש לך נתונים, אתה חייב למסור אותם למיטרה או לציבור...“

אולמרט: „אתה רוצה שאני אפרסם של א התכוונתי ל... (שמו של הקצין)?“

הקצין: „לא, אתה תגיד מי הם קציני צה"ל ש-התכוונתי אליהם. מה אתה מסתתר מאחרי הכללה?“

אולמרט: „כל מי שמרגיש את עצמו נפגע, שיבוא אלי...“

הקצין: „אני קצין-צה"ל במילואים, שרואה את עצמו נפגע...“

אולמרט: „אז אני אומר לך, שזה לא אתה!“

הקצין: „אבל אתה לא אומר את זה לציבור?“

אולמרט: „אני מוכן להודיע לציבור שבמידה שמיי-שהו חושב שזה (שמו של הקצין), אז אחרי ששוחחתי עימו, אני מודיע...“

הקצין: „ואני אצא בהודעה, שכשדיברתי על רועה'הזונות שבשער יפו, לא התכוונתי לח"כ אהוד אולמרט. התכוון לא צריך להגות בשיטת השלייה. זה ליכלול יותר גדול. אתה צריך להגיד מי כן, ומזה ישתמע מי לא. אין אתה תגיב, אם אספר בפומבי שהאיש שתיכח את אשתו ברחוב זה לא אהוד אולמרט, אלא אחד שדומה לו?“

אולמרט: „מיטשטת ישראל... מיטשטת ישראל קיב'לה ממני פרטים, לרבות שמות של קצינים...“

במהלך כל אותה שיחה סירב אולמרט לגלות למי

— קרי: בכירים — נוטים חלק במאבק הכוחות הנטוש בתוככי העיוס-התחתון הישראלי.

מאחר שהוא לא נקב בשמותיהם של קצינים אלה, ולא נתן כל רמז המאפשר את זיהויים, הוא הטיל למעשה כתם על כל הקצינים ה„לא-כל-כך זוטרים“ המשרתים בצה"ל, אם במילואים או בשירות-פעיל. כל קצין כזה הפך, אחרי גילויי המדהימים של אולמרט, חשוד בפוטנציה בהשתיי-כות לעולם-התחתון ולפשע-המאורגן.

חקירה או

ציד-מכשפות?

הדברים שודרו מעל גלי-האחור, וצוטטו בהרחבה, ובכותרות שמנות, גם בעיתונות היומית. והנה זה פלא: צה"ל טרם הודעק להגן על שמו ולהכחיש את

את מנהיגות המרכז-החופשי, אולמרט היה אז מזכיר הטיעה ונושאי-כלי של תמיר, עד שהפך אויבו המושבע. עתה מנסה אולמרט לקשור לראשו את כתרי תמיר.

הדברים, או לפחות בחקירה יסודית שתטahr את שורות הקצונה הבכירה מאלמנטים פוליטיים מסוכנים, שאהוד אולמרט גילה שם.

נכון שבינתיים התערערה מעט אמינותו של מי שניסה ליצור לעצמו דימוי של התובע-הכללי של המדינה, בית-המישפט העליון הורה לשחרר בערבות את איש הפנתרים השחורים לשעבר משכונת מוסארה. ראובן אברגיל, שנעצר על-ידי המיטרה בעיקבות החקירה הסנסציונית, מלוות-הצלמים, שערך אהוד אולמרט בשכונה הירושלמית, היה זה השופט-העליון חיים כהן שקבע, כי בידו המיטרה אין אפילו הוכחות-לכאורה, שיהיה בהן כדי להחשיד את אברגיל בעבירות של סחיטה או פרוטקשן שביצע כביכול.

האיש שנעצר בקוד תרועה גדולה, למצחיות כל אמצעי-התיקשורת, שוחרר בערבות, בקוד רמזה דקה.

„כן“, מסביר ח"כ אולמרט, „אבל אני לא אחראי למה שיש למיטרה, או שאין ברגע זה בידו, לא אני קבעתי את מי המיטרה תעצור. מלכתחילה התייחסו מרבית העדויות בנושא הפרוטקשן לאחים האחרים של מישפחת אברגיל. אני אף פעם לא אמרתי שראובן אברגיל אשם באיזו אשמה ספציפית. אני רק סיפרתי על ההתרשמויות שהיו לי מהאווירה של אימה ופחדים בשכונה.“

קצינים בכירים של צה"ל נוטים חלק במילחמת הכנופיות הנערכת עתה בעולם-התחתון הישראלי.

האשמה חמורה זו הושלכה לפני כשבועיים לזירת-הטרף של דעת-הקהל הישראלית. רק עיתוי בלתי-מוצלח מנע מהאירוע שבזירה להסתער בהיסטריה על הנתח הטרי שהושלך לעצבים. הם היו עסוקים בפרשיות כמו שביתת אגד או הסתרת ילדי יונדף, בזמנים אחרים היתה האשמה כזו יכולה להיות טרף נהדר, חניגה אמיתית לכל הצופים בקולוסיאום הלאומי.

מי שהיה צריך להצטער במיוחד על החמצה מעין זו היה צעיר הח"כים של הכנסת, ח"כ הליכוד אהוד אולמרט (30). האיש שכבש לעצמו בסערה את תואר אלוף-הצייד-הכותרות של הכנסת טרח לא-מעט כדי להכין את ההופעה הזאת. כמו קוסם, השולף שפים מתוך הכובע, שלף גם אודי בנורא-חרו, בקצב מסחרר פרשיות פליליות למכירה. פרוטקשן פה, אלימות שם, שחיית בספורט, סחטנות וטרור אישי.

התפוח והעץ

אהוד אולמרט (משמאל) יחד עם עקיבא נוף ושמואל תמיר, בתקופה שהשלושה, יחד עם אליעזר שוטסקי, היו

אבל באותו יום שישי הוא התעבה אפילו עד עצמו.

רק בבוקר הוא בישר לאומה, מעל דפי אחד המוספים של עיתון יומי: „מחר אפתח בחקירה-יסודית-חדשה על מצוקת האישפוז. ובצרב כבר הדעים את מאויגי הרדיו בחקירה-יסודית-חדשה מתחום הפשע-המאורגן באזור תל-אביב.“

היה זה בתוכניתו השבועית של גידעון לב-ארי, הטור השבועי, בה רואיין אולמרט לרגל זכייתו במירוץ עם המיטרה לגילוי פושעים חדשים. „דלף אלי שאתה חוקר לאחרונה את עולם הפשע בתל-אביב“, הפליט המראיין כבדר-ראגב, ואודי לא הכחיש. „זה נכון“, הוא אישר מייד, „אני נמצא בדיוק בעיצומה של חקירה בתופעת הפשע המאורגן באזור תל-אביב...“

וכך, לגמרי במיקרה, ללא כל הכנה מוקדמת, החל מספר למאויגי תחנת-השידור הממלכתית על מימצאי חקיר-תו, שגולת-הכותרת שלהם היתה הגילוי המדהים: „קיימים גורמים רציניים מאד, שמטרתם להגיע לעמדות-שליטה בעולם התחתון. בין אנשי הקבוצה החדשה יש כאלה שהם בעלי עבר צבאי מכובד, חלקם השתייכו ליחידות מובחרות, לרבות קצינים לא חכי וזוטרים!“

למי שלא ברורה חומרת ההאשמה: אהוד אולמרט קבע כי קצינים לא-זוטרים של צה"ל